EU:s regeringskonferens
– procedurer, aktörer, formalia

Sammanfattning av ett seminarium i april 1996

SOU 1996:76

En rapport från EU 96-kommittén

28

Statens offentliga utredningar
1996:76
Utrikesdepartementet

EU:s regeringskonferens – procedurer, aktörer, formalia

Sammanfattning av ett seminarium
i april 1996

Rapport från EU 96-kommittén
Stockholm 1996

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes, Offentliga Publikationer, på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningskontor.

Beställningsadress: Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Fax: 08-20 50 21
Telefon: 08-690 91 90

Denna skrift, SOU 1996:76, är kostnadsfri. Den kan även erhållas från
EU-upplysningen
Sveriges riksdag, 100 12 Stockholm
tel: 020-250 000
fax: 08-20 69 27

Det publicerade materialet får återges helt
eller delvis, gärna med uppgifter om källan.

Tryckt av
REGERINGSKANSLIETS
OFFSETCENTRAL
Stockholm 1996

ISBN 91-38-20274-3
ISSN 0375-250X

Förord

Enligt Maastrichtfördraget ska EU-länderna under 1996 sammankalla en konferens med företrädare för medlemsländernas regeringar. Konferensen, som inleddes den 29 mars 1996, ska undersöka vilka bestämmelser i fördraget som behöver ändras för att de mål som står angivna där ska kunna uppfyllas. Den här översynen av fördraget ska äga rum med sikte på att EU ska utvidgas med ett antal länder som vill bli medlemmar, främst i Central- och Östeuropa.

Den parlamentariska EU 96-kommittén tillsattes av regeringen 1995 för att arbeta med två huvuduppgifter: dels låta göra utredningar om viktigare sakfrågor som kan komma att behandlas under regeringskonferensen, dels stimulera den offentliga debatten kring konferensens huvudfrågor och ge företrädare för olika åsikter tillfälle att argumentera för sina uppfattningar.

Inom ramen för den senare arbetsuppgiften har kommittén arrangerat seminarier och hearingar samt ger ut en skriftserie med information och bakgrundsanalyser av olika frågor inför regeringskonferensen. Några av skrifterna sammanfattar seminarier och hearingar. Följande övriga skrifter har getts ut i denna serie:

- "EU:s regeringskonferens — en lägesrapport"
- "Röster om EU:s regeringskonferens — hearing med organisationsföreträdare, debattörer och forskare" (SOU 1995:77)
- "EU om regeringskonferensen 1996 — institutionernas rapporter och synpunkter i övriga medlemsländer" (SOU 1995:80)
- "EU-kandidater — 12 länder som kan bli EU:s nya medlemmar" (SOU 1995:83)
- "Ett utvidgat EU — möjligheter och problem. Sammanfattning av en hearing i augusti 1995" (SOU 1995:101)
- "Medborgarnas EU — frihet och säkerhet? Frågor om unionens tredje pelare inför regeringskonferensen 1996" (SOU 1995:102)
- "Omvärld, säkerhet, försvar. Frågor om EU:s andra pelare inför regeringskonferensen 1996" (SOU 1995:111)
- "Sverige i EU — makt öppenhet, kontroll. Sammanfattning av ett seminarium i september 1995" (SOU 1995:130)
- "Vem bestämmer vad? EU:s interna spelregler inför regeringskonferensen 1996" (SOU 1996:4)

- "Politikområden under lupp. Frågor om EU:s första pelare inför regeringskonferensen 1996" (SOU 1996:5)
- "Från Maastricht till Turin. Bakgrund och övriga EU-länders förslag och debatt inför regeringskonferensen 1996" (SOU 1996:24).

Denna rapport är en sammanfattning av ett seminarium som EU 96-kommittén arrangerade den 24 april 1996. Texten har sammanställts av kommitténs pressekreterare Anders Bolling.

Stockholm i maj 1996

Berit Löfstedt
Ordförande i EU 96-kommittén

Innehåll

Inledning 5

Fastslagen flexibilitet blir nytt inslag i EU 7
Parlamentet deltar i processen 9
Formellt bara fyra frågor för översyn 10
Okända faktorer kan bli avgörande 11
Särskild organisation för att bereda ståndpunkter 13
Förankring i riksdagen "tjuvstartade" 1995 15
Vad händer när konferensen är över? 16

Bilaga 1: IGC-organisation 19
Bilaga 2: IGC-förhandlingsorganisation 20
Bilaga 3: Särskilda IGC-arbetsgrupper 21
Bilaga 4: Möten mellan ministrarnas företrädare och möten på ministernivå 22

Inledning

EU 96-kommitténs sista seminarium hade det koncisa temat "Vad händer nu?" och ägnades huvudsakligen åt procedurerna kring och under regeringskonferensen. Det kan kallas ett extraordinarie arrangemang, eftersom seminarieserien ursprungligen var tänkt att avslutas i mars. Det fanns emellertid starka önskemål, både inom kommittén och från andra håll, om att på detta sätt ge svar på en del frågor om *hur* konferensen går till, vilka aktörer som deltar och vad som kan väntas hända efter det att den avslutats. Dessa frågor hade inte helt och hållet retts ut i tidigare delar av kommitténs verksamhet.

Sju medverkande

Seminariet ägde rum i riksdagshuset i Stockholm på eftermiddagen den 24 april 1996. De medverkande var — förutom en talrik och aktiv publik — Christer Asp, chef för Anita Gradins kansli i EG-kommissionen, Christian Andersson, chef för Europaparlamentets Stockholmskontor, Johan Enegren från Sveriges ständiga representation vid EU, Inger Jägerhorn, EU-korrespondent för Dagens Nyheter, Thomas Belius från UD:s IGC-grupp, Hans Regner, kanslichef i riksdagens EU-nämnd, och Olof Ruin, professor emeritus vid Stockholms universitet.

Fastslagen flexibilitet blir nytt inslag i EU

Exakt vad som kommer ut av förhandlingarna under regeringskonferensen kan vi inte veta i dag. Det råder olika uppfattningar om huruvida det blir stora omvälvningar eller bara krusningar på ytan. Den svenska kommissionsledamoten Anita Gradins kanslichef Christer Asp, som inledde seminariet, menade dock att resultatet i en eller annan form kommer att påverka utvecklingen i Europa.

Asp ansåg att två element styr en regeringskonferens av det här slaget. Det första är kravet på fördjupning av samarbetet innan en utvidgning kan komma i fråga. Utvidgningen av EU står ju formellt inte på dagordningen, men den kommer att finnas med i bakgrunden under hela förhandlingsprocessen.

Detta krav på fördjupning och konsolidering har funnits före varje tidigare utvidgning. Men enligt Asp tycks behovet nu vara större än någon gång tidigare av att se över formerna för samarbetet, "med tanke på kandidatländernas karaktär".

Lång startsträcka

Det andra elementet är behovet av att se över Maastrichtfördraget och hur det har fungerat. De viktigaste frågorna, menade Asp, är att förbättra de samarbetsinstrument EU har, inte minst på det utrikes- och säkerhetspolitiska området, och att skapa ett "medborgarnas Europa".

Det senare är förklaringen till att förhandlingarna har haft en så lång startsträcka: man har lärt läxan från Maastricht och vill främja öppenheten. Ännu är det en bit kvar till svenska offentlighetsregler, men rörelseriktningen är åt det hållet, menade Asp, som tyckte att en offentlighetsprincip i EU vore en välgärning och skulle inte minst ta kål på en del myter som cirkulerar i Bryssel och om Bryssel.

Externa förhållanden påverkar

Omfattningen på förhandlingarna gör att de kommmer att dra ut på tiden. Dessutom påverkar en del externa förhållanden, som inte egentligen hör till dagordningen. Ett första sådant förhållande är den redan nämnda utvidgningen. Ett andra är EMU ("det har satsats så mycket politiskt kapital i EMU, att om tidtabellen spricker har vi en fördjupningskris, och röster kan komma att höjas mot en utvidgning"). Ett tredje kan exemplifieras med finansieringen av de transeuropeiska nätverken. Det handlar närmare bestämt om en konflikt mellan prioriteringen av olika områden som sysselsättningen, transporter m.m. å ena sidan, och kostnaderna för utvidgningen å den andra.

Ett fjärde externt förhållande är, enligt Asp, hur de stora länderna kommer att uppfatta det sätt på vilket regeringskonferensen utvecklas (främst Tyskland och Frankrike). Ett femte, slutligen, är medborgarnas reaktion. Resultatet måste bli begripligt, och man måste visa att man gör något konkret åt arbetslösheten.

Differentiering att vänta

Det kommer att finnas ett inslag i denna regeringskonferens, som särskiljer den från tidigare fördragsöversyner, menade Asp. Tidigare har alla länder måst "sitta med i båten" från början till slut, men denna gång kommer länderna att arbeta för att skapa en fungerande möjlighet för enskilda medlemsländer att mäla sig ur delar av samarbetet — en möjlighet till *differentiering*, eller *flexibel integration*. Christer Asp betonade emellertid att man inte ska se lättsinnigt på en sådan möjlighet: länder som alltid väljer den "långsammaste filen" kommer alltmer att förlora inflytande.

Parlamentet deltar i processen

Europaparlamentet och kommissionen har i sina rapporter inför regeringskonferensen intagit ganska likartade positioner i många frågor, konstaterade Christian Andersson, chef för Europaparlamentets kontor i Stockholm. Men medan kommissionen är direkt representerat under förhandlingarna, står parlamentet utanför. Fast inte helt: talmannen och ett par ytterligare representanter får fortlöpande rapporter.

Den roll Europaparlamentet har fått under regeringskonferensen är en kompromiss, berättade Andersson. Parlamentets önskan var att få delta i förhandlingarna som observatör, men en sådan lösning kunde inte medlemsländerna enas om. I stället får nu talmannen Klaus Hänsch och två ledamöter i parlamentets institutionella utskott, Elmar Brok och Elisabeth Guigou (vilka också ingick i reflexionsgruppen 1995) föredragningar av chefsförhandlarna minst en gång i månaden.

Talmannen Hänsch hade fram till tidpunkten för seminariet haft ett tillfälle att framföra Europaparlamentets synpunkter till medlemsländernas ministrar. Problemet är, menade Andersson, att ståndpunkterna är politiska kompromisser (och måste så vara, eftersom parlamentet rymmer så många olika åsiktsriktningar), och många frågor har aldrig definierats konkret, t.ex. sysselsättningen och öppenheten.

Stor förändring jämfört med Maastricht

Även om parlamentet inte får följa förhandlingsarbetet fullt ut, är det faktum att institutionen på detta sätt dragits in i processen en stor förändring jämfört med de förhandlingar som ledde fram till Maastrichtfördraget, påpekade Andersson: "Då blev det konfrontation. Europaparlamentet försökte få olika nationella parlament att inte ratificera fördraget om inte parlamentets ståndpunkter tillgodosågs. Så kommer det inte att bli nu."

Den särskilda arbetsgrupp för regeringskonferensens frågor som inrättats i parlamentet samarbetar nära med Brok och Guigou. Upplägget ger förutsättningar för en sakligare debatt och konkretare förslag än inför Maastricht, trodde Andersson.

Formellt bara fyra frågor för översyn

Utgångspunkten för EU:s regeringskonferens 1996 är artikel N i Maastrichtfördraget, som slår fast att varje medlemsland och kommissionen kan lägga fram förslag till ändringar i fördraget. Om de formella förutsättningarna för konferensen talade Johan Enegren från Sveriges EU-representation i Bryssel.

Artikel N säger också att det 1996 ska sammankallas en regeringskonferens för att se över de delar av Maastrichtfördraget som kan behöva ändras för att bibehålla effektiviteten i EU:s institutioner och mekanismer (en hänvisning görs till målformuleringarna i artiklarna A och B).

Går man strikt efter vad Maastrichtfördraget uttryckligen säger ska ses över, blir det inte mer än fyra frågor: medbeslutandeproceduren (som ger Europaparlamentet en yttersta vetorätt i lagstiftningen), den gemensamma utrikes och säkerhetspolitiken, en eventuell rangordning mellan EG-rättsakter (normhierarki) och huruvida räddningstjänst, energi och turism ska få egna avdelningar i fördraget

Successiv utökning av dagordningen

I dag står det emellertid helt klart att fler spörsmål än dessa kommer att diskuteras. Successivt har EU:s stats- och regeringschefer på olika toppmöten mellan 1993 och 1995 fastslagit ett antal ämnen för översyn under regeringskonferensen. I december 1993 bestämde man t.ex. att man, som en förberedelse för den kommande utvidgningen, ska se över antalet ledamöter i kommissionen och röstviktningen i ministerrådet. Detta bekräftades i juni 1994, då man breddade uppdraget till en allmän översyn av EU:s institutioner. Man har också sagt att budgetprocessen behöver revideras.

Dessutom kan, som det alltså står i Maastrichtfördragets artikel N, varje medlemsland ta upp strängt taget vad som helst i EU-samarbetet under regeringskonferensen. Men det finns naturligtvis inte tid att se över alla delar av samarbetet. Entusiasmen är inte alltid stor, särskilt inte från de stora medlemsländerna, över att fler och fler ändringsförslag läggs fram inför konferensen, menade Enegren.

Okända faktorer kan bli avgörande

Planering brukar störas av verkligheten, och regeringskonferensen blir sannolikt inget undantag. Konferensen skuggas av tre "sidoagendor", enligt DN:s EU-korrespondent Inger Jägerhorn: en allmän och känd, en delvis dold och en fullständigt okänd.

Den första agendan, eller dagordningen, innehåller utvidgningen (inklusive de nödvändiga förändringar av jordbruks- och strukturpolitiken som hör dit), EMU, budgetprocessen, VEU-fördraget (som snart löper ut) och andra kända och väl diskuterade inslag i de närmaste årens politiska verklighet i Europa. "Många av dessa kommer i debatten att överskugga regeringskonferensen, som ju bara ska skapa *verktyg* för framtida förändringar", sade Jägerhorn.

Den andra dagordningen är alltså delvis dold och "speciell". Den utgörs i första hand av medlemsländernas olika politiska käpphästar. Länderna kommer att försöka "packa in" sina hjärtefrågor i konferensen på ett eller annat sätt, menade Jägerhorn. På denna dagordning finns också de folkomröstningar om regeringskonferensens resultat som planeras i några medlemsländer.

Galna ko-sjukan tema i Turin

Den tredje dagordningen, som är dold och helt okänd, ville Jägerhorn illustrera med tre företeelser i den politiska historien: Berlinmurens fall, Mellanösternkrisen och galna ko-sjukan. Det rör sig alltså om externa händelser som i dag är okända, men som kommer att påverka hela integrationsprocessen. Regeringskonferensen har redan fått ett konkret exempel på detta: under själva invigningen av konferensen, toppmötet i Turin, kunde stats- och regeringscheferna inte undvika att en stor del av tiden diskutera frågan om galna ko-sjukan, som just blivit akut.

Inger Jägerhorn trodde att frågorna på dessa tre dagordningar kommer att påverka regeringskonferensen på tre olika sätt:
• Den första leder till att konferensen påskyndas.
• Den andra kommer att avgränsa konferensen (med nödtvång; för att förhindra att kontroversiella och svårlösliga sidofrågor kommer upp).

• De nya problem som uppstår inom ramen för den tredje dagordningen kan, med en positiv tolkning, få medlemsländerna att fokusera på behovet av effektivare beslut och närmare samarbete.

Särskild organisation för att bereda ståndpunkter

Utrikesdepartementet samordnar förhandlingsarbetet i Sverige, men det är de olika fackdepartemeneten som har förstahandsansvar för respektive sakområde under regeringskonferensen. Det berättade Thomas Belius från UD:s IGC-grupp (IGC, Intergovernmental Conference, är den engelska benämningen på regeringskonferensen).

Regeringskansliet har byggt upp en särskild organisation för att bereda de svenska ståndpunkterna i förhandlingarna. Organisationen syftar till att skapa svenska positioner som är så pass fasta, att de håller hela vägen under regeringskonferensen, förklarade Belius.

Varje berört fackdepartement ansvarar för de sakfrågor som kommer upp under konferensen. En nivå däröver finns en särskild "interdepartemental" samrådsgrupp (med deltagare från alla departement). Ovanför denna finns den så kallade EU-beredningen, och överst regeringen. Samordningsansvaret finns hos UD:s handelsavdelning. (*Se scheman i bilaga 1-3.*)

"Det gäller att ha en samstämmig förhandlingsorganisation, att veta vad man har sagt", poängterade Belius.

Information till allmänheten på gång

Regeringen samråder med riksdagen genom att EU-nämnden får information före förhandlingsmötena och en avrapportering efter mötena. Vissa departement har referensgrupper, där intresseorganisationer ingår. Hur informationen till allmänheten ska organiseras under regeringskonferensen var inte riktigt klart vid tidpunkten för seminariet. Men Belius försäkrade att arrangemang för detta är på gång inom regeringskansliet, och att informationsarbetet till stor del kommer att bedrivas i samma former som de EU 96-kommittén använt. Massmedierna får korta genomgångar efter mötena på ministernivå och efter EU-nämndsmötena.

Belius gick också igenom det schema för förhandlingsmöten under våren och försommaren, som ordförandelandet Italien lagt upp (*se*

bilaga 4). Från den 1 juli är Irland ordförandeland. Enligt Belius kommer irländarna sannolikt att vilja gå igenom de diskussioner som ägt rum under det italienska ordförandeskapet och därefter "vaska fram" möjliga enhälliga ståndpunkter. Irländarna har sagt att de vill hålla ungefär samma takt i förhandlingsarbetet som nu, med förhandlarmöten i stort sett varje vecka (det är lättare att i efterhand stryka möten om det skulle behövas än att försöka lägga till).

Förankring i riksdagen "tjuvstartade" 1995

Riksdagen har inte skapat någon särskild organisation med anledning av regeringskonferensen. Man utnyttjar de instanser som finns: kammaren, fackutskotten, EU-nämnden. Det förklarade EU-nämndens kanslichef Hans Regner.

Precis hur processen med att förankra de svenska ståndpunkterna i riksdagen kommer att gestalta sig är ännu svårt att säga, enligt Regner. Samtidigt kan man säga att processen "tjuvstartade" under reflexionsgruppens arbete 1995. Gunnar Lund lämnade som svensk representant i gruppen rapporter till EU-nämnden. Nu är Lund Sveriges chefsförhandlare.

Alla riksdagens fackutskott kommer inte att arbeta direkt med regeringskonferensens frågor. I första hand berörs utrikesutskottet och konstitutionsutskottet. Mellan utskotten måste en samordning ske.

Tät kontakt under medlemskapsförhandlingar

Kanske kan man förutse ett samarbete regering-riksdag under EU:s regeringskonferens liknande det som ägde rum under medlemskapsförhandlingarna, trodde Regner. Under den processen var den dåvarande EG-delegationen i riksdagen i kontakt med de svenska förhandlarna mycket tätt under hektiska skeden (under det sista, dramatiska dygnet var kontakten oavbruten).

Regner betonade vikten av att de svenska synpunkterna möter förståelse i riksdagen och i andra nationella parlament (och vice versa), eftersom det ju är parlamenten som sist och slutligen ska godkänna resultatet av regeringskonferensen.

Vad händer när konferensen är över?

I en paneldiskussion i slutet av seminariet menade professor Olof Ruin att konferensens slutresultat nog blir begränsat, och att en folkomröstning därför inte är trolig. Inger Jägerhorn skissade ett framtidsscenario, där bl.a. en ny regeringskonferens efter den pågående inte är långt borta. Christer Asp var säker på att kriserna kommer att avlösa varandra under konferensen, men också säker på att det till slut blir ett hyggligt resultat.

Olof Ruin utvecklade tre teman under paneldiskussionen. För det första menade han att man inte ska placera in medlemsländerna i olika grupperingar utifrån vilka olika krav de driver. "Det finns i hög grad krafter som drar åt olika håll inom varje land". Han tyckte också att gruppen "stora stater", som det refereras mycket till i debatten, är mycket heterogen och knappast kan betraktas som en enhet.

Vi i Sverige måste nu noga överväga vilka krav vi bör driva inom EU för att få det utbyte som är förmånligast för oss, menade Ruin. Här i landet drivs nu på samma gång krav med flera olika utgångspunkter: bevarat inflytande för små stater, bevarad mellanstatlighet på många områden *och* stärkt samarbete på andra områden. Vad gynnar Sverige? Ruin efterlyste bl.a. stöd för en stärkt kommission, vilket vore till gagn för de mindre medlemsländerna.

"Tryck" från medborgarna saknas

Ruins andra tema var regeringskonferensens slutresultat. Det blir begränsat, trodde han. Det finns nämligen inget "tryck" från medborgarna. Någon motsvarighet till EU 96-kommittén och dess opinionsskapande arbete finns exempelvis inte i något annat medlemsland. Nationella problem dominerar i debatten. En viss inåtvändhet råder. Inte heller finns det något gemensamt yttre hot — något som sannolikt skulle ändra debattens fokus. "Åtminstone *ett* EU-land arbetar dessutom för att så lite som möjligt ska ändras", sade Ruin vidare och syftade på Storbritannien.

Det tredje temat gällde ratificeringen av det nya fördraget: resultatet av förhandlingarna måste godkännas av alla medlemsländer i enlighet med

deras respektive konstitutionella bestämmelser. Enligt den svenska grundlagen (Regeringsformen) finns två procedurer som kan bli aktuella när fördraget ska godkännas. Enligt den ena krävs bara enkel majoritet i riksdagen. Enligt den andra krävs tre fjärdedels majoritet. Avgörande för vilken som används är bl.a. huruvida nya beslutsbefogenheter anses ha överlåtits på EG eller ej. Ruin menade att det inte är alldeles enkelt att avgöra. Innebär t.ex. ändringar i ordningen för beslut i ministerrådet att ytterligare beslutsbefogenheter har överförts?

Krav från Nej till EU fick kritik

Ska Sverige arrangera folkomröstning finns två möjligheter: antingen en formellt beslutande omröstning i samband med riksdagsvalen 1998 eller en formellt rådgivande vid valfri tidpunkt. Ruin menade dock att det vore förvånande om det blir folkomröstning om regeringskonferensens resultat, eftersom bara små förändringar är att vänta.

Han riktade samtidigt skarp kritik mot organisationen Nej till EU:s krav på en ny folkomröstning om själva *medlemskapet* (och inte om regeringskonferensens resultat eller EMU). En sådan så här kort tid efter den förra skulle omintetgöra den särskilda tyngd folkomröstningsbeslut måste ges för att de ska vara meningsfulla, menade Ruin, och därmed "diskreditera hela folkomröstningsinstitutet".

Sysselsättning, IT och miljö viktiga faktorer

Inger Jägerhorn menade att historiens pendel slår allt snabbare, vilket även påverkar EU:s regeringskonferenser, som tenderar att komma med tätare mellanrum. Följaktligen trodde hon att en ny konferens är att vänta inte många år efter den pågående.

Hon tecknade vidare ett scenario för vad som kommer att bestämma utvecklingen för EU och dess omgivning de närmaste åren. Det präglades av tre företeelser:
• den höga arbetslösheten ("när kommer den stora reaktionen?"),
• IT-revolutionen ("den går inte att styra av politikerna") och
• miljörevolutionen (en reaktion mot de ohållbara konsekvenser miljöförstöringen till slut leder till för medborgarna).

Kriser att vänta

"Regeringskonferensen kommer att gå från kris till kris, och mot slutet kommer olyckskorparna att kraxa om EU:s förestående död", spådde Christer Asp i sin inledning under paneldiskussionen. "Men en dag kommer ett resultat att komma ut. Och jag tror att det blir ett ganska hyggligt resultat".

Asp förmodade, liksom Inger Jägerhorn tidigare under dagen, att händelser som i dag är okända till stor del kommer att sätta sin prägel på konferensen. Sådana händelser kan också göra att förhandlingarna drar ut på tiden. Men det slutliga resultatet blir så pass bra att det kan bana väg för ett verkligt alleuropeiskt fredsprojekt för första gången, trodde Asp.

Fyra kärnfrågor

Avslutningsvis listade Asp "med stora penseldrag" regeringskonferensens kärnfrågor:

Institutionerna. De kommer att förändras. "Det går inte att bevara dagens system med det dubbla antalet medlemsstater". Det kan bli fråga om utökad användning av kvalificerad majoritet och s.k. dubbel majoritet (en kvalificerad majoritet av röster i ministerrådet som samtidigt representerar en majoritet av EU:s befolkning). När det gäller kommissionen är det viktigt att alla medlemsländer även i fortsättningen får varsin ledamot.

Medborgarnas rättigheter. En "rättighetskatalog" kommer, liksom någon form av skrivning om sysselsättningen.

Inrikes och rättsliga frågor. "Om de fyra friheterna ska gälla måste gränsöverskridande problem lösas". Det gäller främst den internationella brottsligheten, narkotikan och flyktingfrågorna.

Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. "Man måste hitta former för ett utrikes- och säkerhetspolitiskt samarbete för att förebygga nya Jugoslavien-kriser". De s.k. Petersberg-uppgifterna (fredsskapande åtgärder, krishantering, evakueringsuppdrag och humanitära insatser) kommer att skrivas in i fördraget. En gemensam enhet för analys och planering blir också verklighet.

IGC-organisation

REGERINGEN

EU-beredningen

Interdepartemental samrådsgrupp

Arbetsgrupper

1. **Ek. politik/Sysselsättning**
   Ordf. Fi
2. **Institutionella frågor**
   Ordf UDH
3. **Miljöfrågor**
   Ordf. M
4. **Utrikes- och säkerhetspolitik**
   Ordf. UD Pol
5. **Inrikes och rättsliga frågor/Öppenhet**
   Ordf. Ju
6. **Budgetära frågor**
   Ordf. Fi
7. **EU:s lagstiftning**
   Ordf. UDH RS
8. **Sociala frågor**
   Ordf. A
9. **Jämställdhet**
   Ordf. S
10. **Konsumentfrågor**
    Ordf. C

IGC - Förhandlingsorganisation

Utrikesminister Lena Hjelm-Wallén

Chefsförhandlare: ss Gunnar Lund

Bitr. chefsförhandlare: amb. Sven-Olof Petersson
Rapportör: kr Anders Hagelberg
Rådgivare

UD:s IGC-grupp

Ordf: amb. S-O Petersson
Vice ordf: dr S Ask
Övriga medlemmar: sakk K Anell,
kr T Belius, dr E Brattgård,
kr A Hagelberg, ds F Jörgensen,
sakk A-L Månsson, ds Jens Odlander
ds C Ruthström-Ruin

BILAGA 3

SÄRSKILDA IGC-ARBETSGRUPPER

OMRÅDE	ORDFÖRANDE
Ekonomisk politik/ Sysselsättning	Ingemar Hansson (Finansråd - Fi)
Institutionella frågor	Sten Ask (Dep. råd - UD/H)
Miljöfrågor	Per Bergman (Kansliråd - M)
Utrikes- och säkerhetspolitik	Ulf Hjertonsson (Pol. chef - UD/POL)
Inrikes- och rättsliga frågor/Öppenhet	Hans Frennered Dep. råd - Ju)
Budgetära frågor	Lena Johansson (Dep. råd - Fi)
EG:s lagstiftning	Lotty Nordling (Rättschef - UD/H RS
Sociala frågor	Per Virdesten (Rättschef - A)
Jämställdhet	Mona Danielsson (Dep.råd - S)
Konsumentfrågor	Carina Törnblom (Dep.råd - C)

BILAGA 4

Möte mellan ministrarnas företrädare

1-2 april	Avdelning 1 (medborgarskap)
15-16 april	- " -
3-24 april	Avdelning 2 (institutionerna)
2-3 maj	- " -
6-7 maj	Avdelning 3 (yttre åtgärder)
14-15 maj	- " -
21-22 maj	Avdelning 1 (medborgarskap)
30-31 maj	Avdelning 2 (institutionerna)
6-7 juni	Avdelning 3 (yttre åtgärder)
17 juni	Information från ordförandeskapet om rapporten till Europeiska rådet

Möten på ministernivå

22 april 1996

13 maj 1996

10 juni 1996

KUNGL BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Statens offentliga utredningar 1996

Kronologisk förteckning

1. Den nya gymnasieskolan – hur går det? U.
2. Samverkansmönster i svensk forsknings-finansiering. U.
3. Fritid i förändring. Om kön och fördelning av fritidsresurser. C.
4. Vem bestämmer vad? EU:s interna spelregler inför regeringskonferensen 1996. UD.
5. Politikområden under lupp. Frågor om EU:s första pelare inför regeringskonferensen 1996. UD.
6. Ett år med EU. Svenska statstjänstemäns erfarenheter av arbetet i EU. UD.
7. Av vitalt intresse. EU:s utrikes- och säkerhetspolitik inför regeringskonferensen. UD.
8. Batterierna – en laddad fråga. M.
9. Om järnvägens trafikledning m.m. K.
10. Forskning för vår vardag. C.
11. EU-mopeden. Ålders- och behörighetskrav för två- och trehjuliga motorfordon. K.
12. Kommuner och landsting med betalnings-svårigheter. Fi.
13. Offentlig djurskyddstillsyn. Jo.
14. Budgetlag – regeringens befogenheter på finansmaktens område. Fi.
15. Union för både öst och väst. Politiska, rättsliga och ekonomiska aspekter av EU:s sjätte utvidgning. UD.
16. Förankring och rättigheter. Om folkomröstningar, utträdesrätt, medborgarskap och mänskliga rättigheter i EU. UD.
17. Bättre trafik med väginformatik. K.
18. Totalförsvarspliktiga m95. Förslag om jobb/studier efter muck, bostadsbidrag, dagpenning, försäkringar. Fö.
19. Sverige, EU och framtiden. EU 96-kommitténs bedömningar inför regeringskonferensen 1996. UD.
20. Samordnad rollfördelning inom teknisk forskning. U.
21. Reform och förändring. Organisation och verksamhet vid universitet och högskolor efter 1993 års universitets- och högskolereform. U.
22. Inflytande på riktigt – Om elevers rätt till inflytande, delaktighet och ansvar. U.
23. Kartläggning och analys av den offentliga sektorns upphandling av varor och tjänster med miljöpåverkan. N.
24. Från Maastricht till Turin. Bakgrund och övriga EU-länders förslag och debatt inför regeringskonferensen 1996. UD.
25. Från massmedia till multimedia – att digitalisera svensk television. Ku.
26. Ny kurs i trafikpolitiken + Bilagor. K.
27. En strategi för kunskapslyft och livslångt lärande. U.
28. Det forskningspolitiska landskapet i Norden på 1990-talet. U.
29. Forskning och Pengar. U.
30. Borgenärsbrotten – en översyn av 11 kap. brottsbalken. Fi.
31. Attityder och lagstiftning i samverkan + bilagedel. C.
32. Möss och människor. Exempel på bra IT-användning bland barn och ungdomar. SB.
33. Banverkets myndighetsroll m.m. K.
34. Aktiv arbetsmarknadspolitik + expertbilaga. A.
35. Kriminalunderrättelseregister DNA-register. Ju.
36. Högskola i Malmö. U.
37. Sveriges medverkan i FN:s familjeår. S.
38. Nationalstadsparker. M.
39. Rapport från klimatdelegationen 1995. Klimatrelaterad forskning. M.
40. Elektronisk dokumenthantering. Ju.
41. Statens maritima verksamhet. Fö.
42. Demokrati och öppenhet. Om folkvalda parlament och offentlighet i EU. UD.
43. Jämställdheten i EU. Spelregler och verklighetsbilder. UD.
44. Översyn av skatteflyktslagen. Reformerat förhandsbesked. Fi.
45. Presumtionsregeln i expropriationslagen. Ju.
46. Enskilda vägar. K.
47. Cirkelsamhället. Studiecirklars betydelser för individ och lokalsamhälle. U.
48. Shaping Sustainable Homes in an Urbanizing World. Swedish National Report for Habitat II. N.
49. Regler för handel med el. N.
50. Förbud mot vapen på allmän plats m.m. Ju.
51. Grundläggande drag i en ny arbetslöshetsförsäk-ring – alternativ och förslag. A.
52. Precisering av handelsändamålet i detaljplan. M.
53. Kalkning av sjöar och vattendrag.M.
54. Kooperativa möjligheter i storstadsområden. S.
55. Sverige, framtiden och mångfalden. A.
55. På väg mot egenföretagande. A.
55. Vägar in i Sverige. A.
56. Hälften vore nog – om kvinnor och män på 90-talets arbetsmarknad. A.
57. Pensionssamordning för svenskar i EU-tjänst. Fi.
58. Finansieringen av det civila försvaret. Fö.

Statens offentliga utredningar 1996

Kronologisk förteckning

59. Europapolitikens kunskapsgrund. En principdiskussion utifrån EU 96-kommitténs erfarenheter. UD.
60. Miljö och jordbruk. Om EU:s miljöregler och utvidgningens effekter på den gemensamma jordbrukspolitiken. UD.
61. Medlemsstater och medborgare. Förhållandet mellan stora och små länder i EU. Rättsliga och inrikes frågor. UD.
62. EU, konsumenterna och maten - Förväntningar och verklighet. Jo.
63. Medicinska undersökningar i arbetslivet. A.
64. Försäkringskassan Sverige - Översyn av socialförsäkringens administration. S.
65. Administrationen av EU:s jordbrukspolitik i Sverige. Jo.
66. Utvärderat personval. Ju.
67. Medborgerlig insyn i kommunala entreprenader. Fi.
68. Några folkbokföringsfrågor. Fi.
69. Kompetens och kapital + bilaga. N.
70. Samverkan mellan högskolan och näringslivet. N.
71. Lokal demokrati och delaktighet i Sveriges städer och landsbygd. In.
72. Rättspsykiatriskt forskningsregister. S.
73. Swedish Nuclear Regulatory Activities. Volume 1 - An Assessment. M.
74. Swedish Nuclear Regulatory Activities. Volume 2 - Descriptions. M.
75. Värden i folkhögskolevärlden. U.
76. EU:s regeringskonferens - procedurer, aktörer, formalia. Sammanfattning av ett seminarium i april 1996. UD.

Statens offentliga utredningar 1996

Systematisk förteckning

Statsrådsberedningen

Möss och människor. Exempel på bra IT-användning bland barn och ungdomar. [32]

Justitiedepartementet

Kriminalunderrättelseregister DNA-register. [35]
Elektronisk dokumenthantering. [40]
Presumtionsregeln i expropriationslagen.[45]
Förbud mot vapen på allmän plats m.m. [50]
Utvärderat personval. [66]

Utrikesdepartementet

Vem bestämmer vad? EU:s interna spelregler inför regeringskonferensen 1996. [4]
Politikområden under lupp. Frågor om EU:s första pelare inför regeringskonferensen 1996. [5]
Ett år med EU. Svenska statstjänstemäns erfarenheter av arbetet i EU. [6]
Av vitalt intresse. EU:s utrikes- och säkerhetspolitik inför regeringskonferensen. [7]
Union för både öst och väst. Politiska, rättsliga och ekonomiska aspekter av EU:s sjätte utvidgning. [15]
Förankring och rättigheter. Om folkomröstningar, utträdesrätt, medborgarskap och mänskliga rättigheter i EU. [16]
Sverige, EU och framtiden. EU 96-kommitténs bedömningar inför regeringskonferensen 1996. [19]
Från Maastricht till Turin. Bakgrund och övriga EU-länders förslag och debatt inför regeringskonferensen 1996. [24]
Demokrati och öppenhet. Om folkvalda parlament och offentlighet i EU. [42]
Jämställdheten i EU. Spelregler och verklighetsbilder. [43]
Europapolitikens kunskapsgrund. En principdiskussion utifrån EU 96-kommitténs erfarenheter. [59]
Miljö och jordbruk. Om EU:s miljöregler och utvidgningens effekter på den gemensamma jordbrukspolitiken. [60]
Medlemsstater och medborgare. Förhållandet mellan stora och små länder i EU. Rättsliga och inrikes frågor. [61]
EU:s regeringskonferens - procedurer, aktörer, formalia. Sammanfattning av ett seminarium i april 1996. [76]

Försvarsdepartementet

Totalförsvarspliktiga m95. Förslag om jobb/studier efter muck, bostadsbidrag, dagpenning, försäkringar. [18]
Statens maritima verksamhet. [41]
Finansieringen av det civila försvaret. [58]

Socialdepartementet

Sveriges medverkan i FN:s familjeår. [37]
Kooperativa möjligheter i storstadsområden. [54]
Försäkringskassan Sverige - Översyn av socialförsäkringens administration. [64]
Rättspsykiatriskt forskningsregister. [72]

Kommunikationsdepartementet

Om järnvägens trafikledning m.m. [9]
EU-mopeden. Ålders- och behörighetskrav för två- och trehjuliga motorfordon. [11]
Bättre trafik med väginformatik. [17]
Ny kurs i trafikpolitiken + Bilagor. [26]
Banverkets myndighetsroll m.m. [33]
Enskilda vägar. [46]

Finansdepartementet

Kommuner och landsting med betalningssvårigheter. [12]
Budgetlag - regeringens befogenheter på finansmaktens område. [14]
Borgenärsbrotten - en översyn av 11 kap. brottsbalken. [30]
Översyn av skatteflyktslagen. Reformerat förhandsbesked. [44]
Pensionssamordning för svenskar i EU-tjänst. [57]
Medborgerlig insyn i kommunala entreprenader. [67]
Några folkbokföringsfrågor. [68]

Utbildningsdepartementet

Den nya gymnasieskolan - hur går det? [1]
Samverkansmönster i svensk forskningsfinansiering. [2]
Samordnad rollfördelning inom teknisk forskning. [20]
Reform och förändring. Organisation och verksamhet vid universitet och högskolor efter 1993 års universitets- och högskolereform. [21]
Inflytande på riktigt - Om elevers rätt till inflytande, delaktighet och ansvar. [22]
En strategi för kunskapslyft och livslångt lärande. [27]
Det forskningspolitiska landskapet i Norden på 1990-talet. [28]
Forskning och Pengar. [29]
Högskola i Malmö. [36]

Statens offentliga utredningar 1996

Systematisk förteckning

Cirkelsamhället. Studiecirklars betydelser för individ och lokalsamhälle. [47]
Värden i folkhögskolevärlden. [75]

Jordbruksdepartementet

Offentlig djurskyddstillsyn. [13]
EU, konsumenterna och maten - Förväntningar och verklighet. [62]
Administrationen av EU:s jordbrukspolitik i Sverige. [65]

Arbetsmarknadsdepartementet

Aktiv arbetsmarknadspolitik + expertbilaga. [34]
Grundläggande drag i en ny arbetslöshetsförsäkring - alternativ och förslag.[51]
Sverige, framtiden och mångfalden. [55]
På väg mot egenföretagande. [55]
Vägar in i Sverige. [55]
Hälften vore nog - om kvinnor och män på 90-talets arbetsmarknad. [56]
Medicinska undersökningar i arbetslivet. [63]

Kulturdepartementet

Från massmedia till multimedia - att digitalisera svensk television. [25]

Näringsdepartementet

Kartläggning och analys av den offentliga sektorns upphandling av varor och tjänster med miljöpåverkan. [23]
Shaping Sustainable Homes in an Urbanizing World. Swedish National Report for Habitat II. [48]
Regler för handel med el. [49]
Kompetens och kapital + bilaga. [69]
Samverkan mellan högskolan och näringslivet. [70]

Civildepartementet

Fritid i förändring.
Om kön och fördelning av fritidsresurser. [3]
Forskning för vår vardag. [10]
Attityder och lagstiftning i samverkan + bilagedel. [31]

Inrikesdepartementet

Lokal demokrati och delaktighet i Sveriges städer och landsbygd. [71]

Miljödepartementet

Batterierna - en laddad fråga. [8]
Nationalstadsparker. [38]
Rapport från klimatdelegationen 1995. Klimatrelaterad forskning. [39]
Precisering av handelsändamålet i detaljplan. [52]
Kalkning av sjöar och vattendrag [53]
Swedish Nuclear Regulatory Activities. Volume 1 - An Assessment. [73]
Swedish Nuclear Regulatory Activities. Volume 2 - Descriptions. [74]

FRITZES
Postadress: 106 47 Stockholm
Fax: 08-20 50 21, Telefon: 08-690 91 90

ISBN 91-38-20274-3
ISSN 0375-250X